

Pěchota u nás a v cizině.

Podplukovník gšt. franc. arm. Julien Flipo:

Opravy francouzského předpisu pro jednotky doprovodných zbraní. (Modificatif à l'Instruction française pour les Unités d'accompagnement.)

Minomet ráže 81 mm vz. 1927-31, který postupně bude zaveden ve francouzské armádě, je typu „Stokes“, je však vyroben úplně od základu nově, bez použití částek minometu dnes používaného.

Jsa téže ráže jako zbraň, kterou nahrazuje, váží připraven k palbě 58 kg 600 místo 52 kg 500. Dělí se na týž počet nákladů pro dopravu mužstvem, jen rozdělení je poněkud jiné.

	Vzor 1918	vzor 1927-31
Hlaveň	21 kg	18.500 kg
vidlice	16 kg	—
podstavec s kloubem	—	18.300 kg
podstavná deska	15.500 kg	20.500 kg

Zvětšená váha podstavné desky dodává zbraní větší stability při střelbě. Podmínky střelby jsou neobyčejně zlepšeny použitím nového zaměřovacího přístroje na téměř podstavci, vážícího 1 kg 300,

pro zaměřování směrové, deska s 32 zuby, z nichž každý znázorňuje 200 dílců a kotouč se stupni od 2 do 200 dílců vždy po dvou dílcích,

pro dálkové zaměřování výšeč střeleckých úhlů od 40° do 90° po stupních s připojenou libelou.

Bude zavedeno nové střelivo (F. A. vz. 1932); má jen 6 křidélek místo 8. Dovoluje užití mimo nábojnici ještě dodatkové náplně v nejvyšším počtu 6. Pro náplně menší nebo rovnající se nábojnici a 4 dodatkovým náplním má tutéž nosnost jako mina F. A. vz. 1924-27, dosud užívaná. Maximální nosnost se zvýší o 350 nebo o 700 m, použije-li se 5 nebo 6 dodatkových náplní.

Zatím, než bude toto střelivo zavedeno, byly zrevidovány souborné tabulky pro miny F. A. vz. 1927-31. Nové tabulky uvádějí u minometu vz. 1927-31 možnost střelby na kratší vzdálenost před první částice (150 m místo 100) a značné zmenšení v pravděpodobných úchylkách, zvláště v úchylce dálkové.

Konečně, pokud jde o dopravu střeliva, dřevěné bedny obsahující 4 miny vz. 1924-27, budou nahrazeny bednami kovovými s 3 úplnými minami vz. 1932.

Za těchto podmínek ponese

vůz s minometem 18 beden = 54 min, místo 12 beden = 48 min,

vůz s minami 30 beden = 90 min, místo 20 beden = 80 min.

Tedy zavazadlový vůz skupiny poveze 48 beden místo 36, při čemž se úhrnný počet ran, 144, nezmění.

Nadporučík Karel Gruncel:

K otázce pěchotních děl.

Vyhovující konstrukce pěchotního děla není stále ještě vyřešena. V poslední době se pokusil podrobně řešit problém pěchotního děla holandský major Harberts v své vynikající práci „De huidige stand van het vraagstuk van het Infanteriegeschut“. Ještě obsáhleji se zabývá touto otázkou litevský plukovník Leets v díle „Javlauesuurtükivägi“. Obě knihy jsou sepsány na základě velmi bohatých pramenů, z nichž čerpal i Němec Muther pro své dílo „Infanteriegeschütze, Tankabwehr und Tankbestückung“ (vydáno nákladem Bernarda a Graefe v Berlíně).

Dílo Mutherovo podává zajímavý zevrubný popis a posudek o nově zkoušených typech pěchotních děl.

Velmi podrobně se zmiňuje o novém pěchotním děle „Škoda“. Přináší i jeho obrázek a technická data. Konstrukce je velmi podobná dřívějšímu 32/70 mm zákopovému dělu, liší se však konstrukcí lafety. Její horní část je tvořena otočnou vidlicí, která nese kolébku. Krom toho je zde zařízení, jímž možno dávat horní části lafety náměr a odměr (otáčením na čepu spodní části lafety). Stranový směr je možno zde dáti velmi jemně — až 8°. Spodní část lafety lze dávat hrubý odměr. Obě kola podvozku jsou otočná o 90°, čímž je umožněn hrubý odměr celým dělem, t. j. popojížděním stranou na kolech, která se pak v určité poloze zabrzdí.

Dělo má ráži 70 mm, váha střely je 3 kg, počáteční rychlost je 190 m za sek., donosnost je 2500 m, elevace od 0 do 75°, váha děla s ochranným štítem 167 kg, bez ochranného štítu 142 kg.

Střela tohoto děla prorazila na vzdálenost 100 m 22 mm pancířovou desku.

Zásadou při konstrukci bylo: zmenšiti váhu a zvýšiti pohyblivost. V celé své stavbě je tedy tato zbraň určena jako bojový prostředek pěchoty.

V Holandsku se konaly právě pokusy s novým pěchotním dělem systému Boxman. Dělo je určeno hlavně pro protitankovou obranu u pěchoty. Má ráži 31 mm a je opatřeno lehce vyměnitelnou hlavní a poloautomatickým klínovým závěrem. Technická data: váha střely 0.48 kg, počáteční rychlost 675 m za sekundu, rychlost střelby až 15 ran za minutu, váha děla 225 kg. Střela tohoto děla prorazila na vzdálenost 200 m pancířovou desku 40 mm tlustou, na vzdálenost 1000 m desku 20 mm tlustou. Zkouškami bylo dokázáno, že pro pěchotu je toto dělo poměrně velmi těžké.

V ruské armádě je používáno u polních praporů kromě lehkých minometů vz. 1916 ráže 58 mm ještě nově zavedeného pěchotního děla vz. 1927 ráže 37 mm. Zajímavé je, že toto malorážové dělo může střelity i kartáče, vážící 1.13 kg. Zavedení tohoto poměrně málo výkonného děla u polních praporů ruské armády je možné jen proto, že ruské pěší pluky mají kromě toho ještě baterii 76.2 mm doprovodných děl vz. 1927 (6 kusů). Tato děla jsou značně těžší, váží 740 kg, mají však kola podvozku opatřena plnými gumami a mají zvláštní konstrukci pérování, takže na pochodech mohou být vzata do vleku auta.

V polské armádě převládá názor, že se obrana protitanková dá u pěchoty nejlépe prováděti pěchotním dělem ráže 47 mm.

Zkoušky konané s dělem systému Pocisk vz. 1925 ukázaly, že není možno s ním počítati pro všechny úlohy, které klademe na doprovodné dělo pěchoty. Na základě toho byl zaveden u polské pěchoty, jakožto její doprovodná zbraň, malý minomet systému „Stockes-Brandt“. O doprovodném dělu Pocisk nebylo dosud mnoho psáno v odborné vojenské literatuře. Ba i ve velmi zevrubném pojednání polského majora Kalandyka v květnovém a červnovém čísle „Przeglądu piechoty“ z roku 1929 nalézáme o tomto dělu jen několik povšechných údajů. Dělo má automaticky se otvírající závěr. Náboje se zasunují do hlavně. Okraj nábojnic působí při tom na výčnolek vyhazovače a pak následuje samočinné uzavření závěru. Technická data: ráže 47 mm, délka hlavně 1000 mm, váha granátu 1.5 kg, počáteční rychlost při použití granátu 400 m za sekundu, váha speciální protitankové střely 1.65 kg, počáteční rychlost její 360 m za sekundu, váha použitého kartáče 2.1 kg, počáteční rychlost při jeho použití 284 m za sekundu, váha celého děla 234 kg. Při pokusech prořazila střela na 1000 m pancířové desky 20 mm tlusté. Srovnáme-li polské dělo s jinými děly téže ráže, jest polské dělo malých rozměrů a dá se ho velmi dobře použít ke střelbě protitankové. Polští odborníci si slibují v budoucnosti mnoho od tohoto děla po dalším zdokonalení.

Ve španělské armádě je od r. 1926 zaveden u pěchoty 60 mm lehký minomet systému „Valere“. Je velmi podobný dotčenému již minometu „Stockes-Brandt“. Kromě něho byl zkonstruován lehký minomet „Ecia“. Má podobnou lafetu jako „Valere“, jen ráže jeho je větší, a to 81 mm.

Literární přehled.

LtCol. Bouchacourt: *Essai sur la psychologie de l'Infanterie*. — Pojednání o psychologii pěchoty. (Charles Lavauzelle, Paris 1933, stran 302.) Jméno podplukovníka Bouchacourta není v odborné literatuře vojenské neznámo. Jeho předchozí práce „L'infanterie dans la bataille. Etude sur l'attaque, étude sur la défense.“ (Ch. Lavauzelle, Paris, I. vyd. 1927, II. vyd. 1932, stran 268), jež se dnes zdá býti přípravnou studií pro tuto novou jeho knihu, vzbudila před nějakým časem svými osobitými názory a dedukcemi, lišícími se od oficiálního směru mínění, oprávněný rozruch a značnou pozornost. Pro správnost jeho hodnocení pěchoty a analýsy čistě pěchotních problémů mluví tedy nejen jeho minulost literární, ale i celá jeho práce osobní a služební. Jeho smělé a kategorické závěry, dyšící temperamentem, avšak nezkreslující objektivní pravdy, upomínají přímo na slova jiného vyznavače lásky k pěchotě, profesora pařížské válečné školy plukovníka Girauda, jimiž na př. zahajoval svou přednášku o složení, doktríně a prostředcích pěchoty: „L'infanterie ne s'improvise pas. Dans une nation civilisée, raffinée, vieille, c'est même l'arme la moins comprise, la moins connue et la

plus dédaignée.“ Závěry Bouchacourtovy vyplývají totiž z téhož základu, z vlastního, osobního prožití všech bolestí, nedostatků a útrap pěchoty i z jeho nadšeného zánícení pro její přednosti a charakteristické odlišnosti od ostatních zbraní. K podobným tvrzením jest oprávněn jen autor, který se svou zbraní žil, v míru pracoval a v boji krvácel, který poznal z autopsie též kritické okamžiky deprese a hledá cesty, metody a prostředky, kterými lze zabrániti, aby se v budoucnosti neopakovaly a aby zbraň jeho srdce a života mohla kráčet pevnou nohou k dalekému cíli konečného vítězství. Jak sám praví v úvodu, velitel pěší jednotky vykoná velmi mnoho pro úspěch a nikdo mu nemůže vytýkati, že nesplnil svých povinností, uložených mu zákony a předpisy, „připravil-li prostředky, počty a materiál, potřebné k dosažení úspěchu ve válce, učinil-li správné dispoice a vydal-li rozkazy odpovídající zásadám vojenského umění, neboť učinil vše nebo téměř vše, co bylo v jeho moci“. A přece nestačí tato práce. Je právě třeba vědět, jak podchytil upadající sílu této zbraně ve chvíli, kdy pěchota — „ne-li královna bitev, alespoň hlavní tvůrkyně jejích“ — jest otřesena v své odolnosti nepřetržitým působením